

Regulace toků zabránily povodním

Během 19. století postihovaly oblast Valašska pravidelně povodně, které zde způsobovaly velké škody. Bylo to dáno odlesněním místní krajiny, které právě v tomto období dosáhlo největšího rozsahu v důsledku rozšiřování zemědělské půdy na úkor lesa a také intenzivní těžby původních porostů dřevařskými firmami.

Místní krajina tak do velké míry ztratila svoji retenční schopnost a při větších srážkách docházelo k rozlívání toků. Vzhledem k tomu že tyto problémy byly i v jiných horských oblastech monarchie, vláda vypracovala zákon O opatřeních k neškodnému svádění horských vod, schválený roku 1884, na základě kterého se začala ve velkém provádět regulace bystřin.

Následně byl také zřízen zvláštní meliorační fond na financování prací. V návaznosti na říšský zákon vydal moravský sněm 14. února 1887 zákon O zastavení bystřin v povodí Horní Bečvy, dle

REGULACE. Práce na regulaci Solaneckého potoka.

Foto: archiv Muzea regionu Valašsko

něj byly organizovány regulační práce v povodí Vsetínské a poté i Rožnovské Bečvy.

Při samotných pracích na hrazení bystřin se primárně usilovalo, aby byl zmírněn spád toku, což bylo možné jen technickými úpravami koryta. Dále aby byla zvýšena odolnost dna a břehů, při čemž

hrála mimo stavebního zpevnění velkou roli výsadba vegetace. A v neposlední řadě zlepšení odtokových poměrů, což šlo docílit primárně výsadbou lesních porostů.

Úpravy toku bystřin se z počátku prováděly hlavně z kamene, budovaly se kamenné přehrážky a stupně,

pobřežní zdiva a dlažby, později byly tyto stavby i dřevěné. Práce organizovala stavební správa pro hrazení bystřin, sídlící od roku 1899 ve Valašském Meziříčí. Mimo úpravy toků stát také financoval vysazování stromů na zemědělsky neperspektivních půdách.

Regulační práce oficiálně zahájené roku 1887 kontinuálně pokračovaly i za první republiky a podařilo se díky nim upravit většinu toku v povodí Bečvy. Regulace splnily svůj účel a povodně v oblasti přestaly ničit majetky lidí, druhou stranou mince bylo, že regulované bystřiny ztratily svůj původní charakter. Zahrazené toky začaly mít tendence se více zahlubovat, omezením splavování štěrku se také ochuzovala jejich biologická diverzita a přehrážky omezovaly tah ryb. V neposlední řadě regulované toky odvádějí vodu rychleji z krajiny, což je aktuální i v dnešní době kdy se stále častěji setkáváme se suchem.

Pavel Mašláň, Muzeum regionu Valašsko